

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK,

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobce: **JUDr. Vladimír Plášil LL.M, soudní exekutor,**
sídlem Tusarova 25, 170 00 Praha 7,

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město,

jednajícím: Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
sídlem Rašínovo nábř. 42, 120 00 Praha 2,

o zaplacení 752 883 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 752 883 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně od 30. 8. 2016 do zaplacení, náklady za právní zastoupení před Ústavním soudem ve výši 6 050 Kč a náklady řízení o vydání ze soudního depozita ve výši 62 545,98 Kč.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.

Odůvodnění

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím, když uváděl, že v důsledku nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] mu byla způsobena škoda, když nesouhlasil s rozhodnutím Městského soudu v Praze shora uvedenými, uváděl, že žalobce vydal 14. 12. 2015 rozhodnutí o výtěžku dražby nemovitých věcí pod č. j. [REDAKCE] ve spojení s opravným usnesením č. j. [REDAKCE] ze dne 16. 3. 2016, kde mj. taktéž rozhodl o uspokojení přihlášené pohledávky rozdělované podstaty, týkající se mj. taktéž náhrady nákladů exekuce ve výši 752 883 Kč k hotovému zaplacení, jakožto pohledávky své osoby. O podaném odvolání rozhodoval právě Městský soud v Praze tak, že změnil obě žalobcova usnesení o rozvrhu ve výrocích I. a taktéž ve výrocích II. (týkající se podání oprávněného [REDAKCE] učiněné prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Soni Bernardové ze 7. 12. 2015, nazvané Popření pohledávky soudního exekutora na nákladech exekuce co do zanesení do skupiny, Popření pohledávky soudního exekutora na nákladech exekuce do uspokojení pohledávky v rámci skupiny) a to tak, že změnil obě žalobcova usnesení, k částečnému uspokojení přiznal pohledávku k hotovému zaplacení výhradně oprávněnému, čímž připravil, dle tvrzení žalobce, jej o náklady exekuce ve výši shora uvedené. Žalobce uváděl, že proti usnesení Městského soudu v Praze brojil dovoláním u Nejvyššího soudu, který rozhodl dne 15. 3. 2017 pod č. j. [REDAKCE] tak, že dovolání odmítl. Taktéž byla odmítnuta ústavní stížnost podaná žalobcem u Ústavního soudu, a to pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 23. 11. 2017. Žalobce proto uváděl, že využil všechny zákonem předpokládané a dostupné řádné i mimořádné opravné prostředky, aby docílil náhrady nákladů exekuce, které mu náleží dle Ústavy a Listiny základních práv a svobod, avšak bezvysledně. Rozhodnutí Městského soudu v Praze, rozhodnutí o dovolání i rozhodnutí o ústavní stížnosti pak uváděl jako nepochopitelná a nepředvídatelná. Především pak namítal, že se odvolací soud nijak nevypořádal s rozhodnou právní úpravou dopadající na exekuční řízení. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnil podáním ze dne 26. 8. 2019, na jeho nárok však ničeho hrazeno nebylo.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění žádosti žalobce u žalované 26. 8. 2019 jako nároku na náhradu škody podle zák. č. 82/98 Sb. v celkové výši 821 478,98 Kč s přísl. z titulu tvrzeného nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Uvedla, že uplatněný nárok se sestává z náhrady nákladů exekuce ve výši 752 883 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 30. 8. 2016 do zaplacení, dále náhrady nákladů zastoupení před Ústavním soudem ve výši 6 050 Kč a náhrady nákladů řízení a vydání ze soudní úschovy ve výši 62 545,98 Kč. Žalovaná nárok v celém rozsahu zamítla svým stanoviskem ze dne 3. 10. 2019 pro absenci odpovědnostního titulu. Ve svém vyjádření k žalobě zmapovala průběh namítaného řízení a rozhodnutí Městského soudu v Praze i rozhodnutí následujících, když uvedla, že s ohledem na uplatněný nárok jej lze posoudit toliko podle ustanovení zákona vztahujícího se k institutu nezákonného rozhodnutí. Rozhodnutí však nebyla pro nezákonnost zrušena ani změněna, proto na ně nelze nahlížet jako na nezákonná podle § 8 zák. č. 82/98 Sb. Nad rámec shora uvedeného pak uvedla, že pokud jde o další náklady řízení před Ústavním soudem, tyto nelze ve smyslu judikatury považovat za škodu ve smyslu zák. č. 82/98 Sb., když poukazovala na relevantní rozsudek Městského soudu v Praze z 23. 3. 2010, č. j. [REDAKCE] či z 26. 3. 2015, č. j. [REDAKCE]. Taktéž sporovala počátek běhu úroků z prodlení, které žalobce žádal, s ohledem na § 15 OdpŠk. Žádala proto žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobcem u žalované 26. 8. 2019 jako nároku na náhradu škody podle zák. č. 82/98 Sb. z titulu tvrzeného nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále nevyhovění nároku ze strany žalované stanoviskem z 3. 10. 2019.

4. Ke sporným nárokům soudu prováděl dokazování listinnými důkazy, ze kterých má za prokázány následující skutečnosti: Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. [redacted]** má soud za zjištěný následující průběh řízení: Dne 13. 4. 2017 byla podána žaloba žalobcem [redacted] proti JUDr. Vladimíru Plášilovi, LL.M., soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Praha 7 pro zaplacení částky 752 883 Kč, pokud jde o předmět úschovy uložené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 č.j. [redacted] ze dne 22. 9. 2016, když dále byly předloženy listinné důkazy vztahující se k žalobnímu nároku. Dne 21. 8. 2017 došlo vyjádření žalovaného k žalobě, jímž navrhuje žalobu v plném rozsahu zamítnout. Následně bylo založeno usnesení sp. zn. [redacted] NS ČR z 8. 3. 2017 a dále usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2017 sp. zn. [redacted]. Ve věci bylo jednáno 28. 8. 2018 a ve věci vynesena rozsudek tohoto dne, když bylo žalobě vyhověno a dále určena náhrada nákladů řízení. Písemné vyhotovení rozsudku se nachází na č. l. 46. Rozsudek je opatřen doložkou právní moci 2. 10. 2018. Pokud jde o přílohovou obálku k předmětnému spisu, tato obsahuje jednak návrh účastníka řízení na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle ust. § 174a zák. č. 6/2002 Sb., rozhodnutí o návrhu podle ust. § 166 odst. 1-3, který byl adresován 21. 8. 2019 ke sp. zn. [redacted] a [redacted] Městskému soudu v Praze Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze ze strany JUDr. Vladimíra Plášila. Dále usnesení č.j. [redacted] ze dne 2. 2. 2007, jímž Okresní soud Praha-západ nařídil podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze č.j. [redacted] z 13. 10. 2003 exekuci pro pohledávku zde uvedenou a výkon rozhodnutí, kterým zřizuje soudcovské zástavní právo na následujících nemovitostech povinného zde označených. Dále byla určena povinnost zaplatit oprávněnému na náhradě nákladů řízení částku 50 000 Kč. Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahovalo na vymožení pohledávky a nákladů předcházejícího řízení, jakož i nákladů, které budou oprávněnému v průběhu tohoto rozhodnutí proti povinnému přiznány a pořadí soudcovského zástavního práva zřízeného tímto usnesením na nemovitostech uvedených pod bodem I. se zřízením 12. 12. 2006. Dále je součástí návrh na zřízení soudcovského zástavního práva ve prospěch oprávněného ke sp. zn. [redacted] adresovaný Okresnímu soudu Praha-západ ze strany Exekutorského úřadu pro Prahu 7. Dále rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. [redacted] s doložkou právní moci 2. 9. 2004, jímž byl rozsudek soudu I. stupně, tedy Městského soudu v Praze č.j. [redacted] a [redacted] ze dne 13. 10. 2003, potvrzen ve vyhovujícím výroku ve věci samé a dále rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Založen byl taktéž rozsudek soudu I. stupně, tedy Městského soudu v Praze, č.j. [redacted] a [redacted] s vyznačenou doložkou právní moci ve smyslu potvrzujícího rozhodnutí Vrchního soudu v Praze. Součástí přílohové obálky jsou i dále usnesení ze dne 14. 12. 2015 soudního exekutora JUDr. Vladimíra Plášila Exekutorského úřadu pro Prahu 7 ohledně uspokojení pohledávky pořadí a výše pod výrokem I. a dále částečné odmítnutí podání oprávněného [redacted] ze dne 7. 12. 2015. Dále usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 č.j. [redacted] ze dne 17. 1. 2005 byla nařízena exekuce a pověřen JUDr. Vladimír Plášil k jejímu provedení. Dále usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 č.j. [redacted] ze dne 22. 9. 2016, kdy soud přijal od složitele do úschovy částku 752 883 Kč, složitelem byl JUDr. Vladimír Plášil a dále usnesení soudního exekutora JUDr. Vladimíra Plášila z 16. 3. 2016 ke sp. zn. [redacted] [redacted] ohledně oprávněného usnesení k usnesení č.j. [redacted] ze dne 14. 12. 2015, kdy slovo „odmítá“ bylo nahrazeno slovem „zamítá“. Součástí přílohové obálky je taktéž usnesení Městského soudu v Praze č.j. [redacted] resp. [redacted] ze dne 30. 8. 2016, kdy městský soud rozhodoval o tom, že se usnesení soudního exekutora ze dne 14. 12.

- 2015 č.j. [REDACTED] ve znění opravného usnesení z 16. 3. 2016 ve výroku I. a II. mění tak, že z rozdělované podstaty ve výši 4 273 800,75 Kč se uspokojuje částečně pohledávka oprávněného k opětovnému zaplacení ve výši 4 273 800,75 Kč a tím je rozdělovaná podstata vyčerpána.
5. Soud zamítl další návrhy na doplnění dokazování listinnými důkazy předloženými ze strany žalobce i žalované, a to ze strany Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. [REDACTED] samotným exekučním spisem Exekutorského úřadu Praha 7, sp. zn. [REDACTED] usnesením Okresního soudu Praha - západ, č. j. [REDACTED] ze dne 28. 2. 2014, usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. [REDACTED] ze dne 29. 7. 2013 a spisem Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. [REDACTED], a to pro nadbytečnost, když na zdejším soudu především bylo posouzení existence odpovědnostního titulu a s ohledem na toto právní posouzení věci se další dokazování jeví jako nadbytečným.
 6. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Okresní soud Praha - západ na základě svého usnesení č. j. [REDACTED] ze dne 2. 2. 2007 nařídil podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. [REDACTED] z 13. 10. 2003 exekuci pro pohledávku zde uvedenou a výkon rozhodnutí, kterým zřizuje soudcovské zástavní právo na nemovitostech povinného zde označených. Byl podán návrh na zřízení soudcovského zástavního práva ve prospěch oprávněného ke sp. zn. [REDACTED] adresovaný Okresnímu soudu pro Prahu - západ ze strany Exekutorského úřadu pro Prahu 7. Žalobce, jakožto pověřený exekutor k provedení exekuce, vydal dne 14. 12. 2015 usnesení o rozvrhu výtěžku z výše uvedené dražby nemovitých věcí pod č. j. [REDACTED] ve spojení s opravným usnesením č. j. [REDACTED] ze dne 16. 3. 2016, podle nějž bylo rozhodováno podle § 52 odst. 1, 2 exekučního řádu, za použití § 337c o. s. ř. a § 337e odst. 1 o. s. ř. tak, že z rozdělované podstaty ve výši 4 273 800,75 Kč se uspokojí přihlášené pohledávky v tomto pořadí: 1) pohledávka soudního exekutora JUDr. Vladimíra Plášila, Exekutorský úřad pro Prahu 7, ve výši 752 883 Kč k hotovému zaplacení, 2) pohledávka oprávněného [REDACTED], zastoupeného Mgr. Soňou Bernardovou, advokátkou, včetně příslušenství a nákladů oprávněného k částečnému uspokojení ve výši 3 520 917,75. Pod výrokem II. bylo rozhodnuto, že podání oprávněného [REDACTED] učiněné prostřednictvím právní zástupkyně ze dne 7. 12. 2015, se zamítá. Ve věci bylo podáno odvolání, o kterém rozhodl Městský soud v Praze usnesením č. j. [REDACTED] a [REDACTED] z 30. 8. 2016 tak, že změnil obě žalobcova usnesení o rozvrhu ve výroku I. a II., přičemž z žalované podstaty k částečnému uspokojení přiznal pohledávku k hotovému placení výhradně oprávněnému. Žalobce podal žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 7, vedenou pod sp. zn. [REDACTED] dne 13. 4. 2017 proti [REDACTED], o zaplacení částky 752 883 Kč, pokud jde o předmět úschovy, uložené u tohoto soudu, žalobě bylo 28. 8. 2018 vyhověno. Rozsudek nabyt právní moci dne 2. 10. 2018. Proti původním rozhodnutím Městského soudu v Praze bylo podáno dovolání, které bylo odmítnuto rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2017 pod č. j. [REDACTED], byla odmítnuta taktéž ústavní stížnost rozhodnutím Ústavního soudu sp. zn. [REDACTED] z 3. 11. 2017. Rozhodnutí Městského soudu v Praze ohledně změny žalobcova usnesení o rozvrhu tak zůstalo v právní moci. Žalobce dne 26. 8. 2019 uplatnil u žalované nárok na náhradu škody podle zák. č. 82/98 Sb. z titulu tvrzeného nesprávného úředního postupu, řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDACTED] a [REDACTED] nároku pro absenci odpovědnostního titulu ze strany žalované nebylo vyhověno stanoviskem z 3. 10. 2019.
 7. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu, způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb. o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen "OdpŠk") stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

8. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
9. Podle § 7 OdpŠk odst. 1, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
10. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody, vázán.
11. Podle § 13 OdpŠk odst. 1, 2 stát odpovídá za škodu, způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
12. Na základě provedení dokazování a právního hodnocení věci soud předmětnou věc posoudil dle ust. § 1 odst. 1, § 5 písm. a) a § 7 a 8 OdpŠk, když žalobce sice žádal náhradu předmětné škody z titulu nesprávného úředního postupu, avšak svůj nárok skutkově opíral o vydání rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] z 30. 8. 2016, jímž bylo změněno jeho vydané usnesení soudního exekutora z 14. 12. 2015 ve věci č. j. [REDAKCE] ve spojení s opravným usnesením č. j. [REDAKCE] ze dne 16. 3. 2016 v části týkající se mj. pohledávky soudního exekutora a úhrady nákladů exekuce ve výši 752 883 Kč, které měly být uspokojeny dle původního rozhodnutí z rozdělované podstaty po dražbě. Městský soud v Praze však svými rozhodnutími změnil usnesení vydané soudním exekutorem tak, že k částečnému uspokojení přiznal pohledávku vymoženou pro zaplacení pouze oprávněnému, čímž, dle skutkových tvrzení žalobce, připravil žalobce o náklady exekuce ve shora uvedené výši. Na předmětné rozhodnutí v průběhu řízení reagoval žalobce dovoláním a taktéž ústavní stížností, když po vyčerpání všech těchto opravných prostředků, které byly oba Nejvyšším soudem a Ústavním soudem odmítnuty, se žalobce následně obrátil na žalovanou se svým nárokem, když tento žádal z titulu tvrzeného nesprávného úředního postupu postupem dle zák. č. 82/98 Sb. k vymožení.
13. Soud uvádí, že po splnění podmínek ust. § 14 a 15 OdpŠk, kdy žalobce svůj nárok u žalované uplatnil, se tímto nárokem zabýval a dospěl k závěru o absenci odpovědnostního titulu, tedy nezákonného rozhodnutí, neboť ve shodě s žalovanou je nutno konstatovat, že postup soudu se promítl ve vydaných rozhodnutích ve věci samé, která však nebyla pro nezákonnost zrušena ani změněna, jak koneckonců vyplývá i ze samotných žalobních tvrzení a z rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu ve věci. Rozhodnutí vydaná Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] pak je nutné považovat za zákonná, neboť nebyla pro nezákonnost podle ust. § 8 OdpŠk zrušena či změněna. Za této situace pak soud uvádí, že nebylo namístě provádění dalšího rozsáhlého dokazování, které žalobce navrhoval, neboť již ze shora uvedené konstrukce je zřejmé, že odpovědnostní titul není dán a je namístě žalobu v plném rozsahu zamítnout bez zkoumání splnění dalších kumulativních předpokladů pro náhradu škody ze strany státu, a to příčinné souvislosti a vzniku a výše škody. Rozhodnutí Městského soudu v Praze pak zdejší soud v rámci rozhodování o odškodnění v režimu z. č. 82/98 Sb. není oprávněn jakkoli revidovat, není ani na zdejším soudu, aby jakkoliv posuzoval vypořádání se Městským soudem v Praze s námitkami žalobce či případné jiné právní posouzení věci, když nemůže nikterak zasahovat do nezávislosti soudního rozhodování.
14. Závěrem tedy soud uvádí, že požadavek žalobce na zaplacení náhrady škody, včetně zákonného

příslušenství, je nedůvodný, a proto žalobu pod výrokem I. v plném rozsahu zamítl.

15. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., ve smyslu ust. § 151 odst. 3 o. s. ř., když úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení, spočívající v nákladech nezastoupeného účastníka za vyjádření k žalobě, příprava na ústní jednání a účast na jednání dne 27. 2. 2020 u zdejšího soudu á 300 Kč, tedy v celkové výši 900 Kč.
16. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř., část věty před středníkem ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízení exekuce.

Praha, dne 27. února 2020

Mgr. Lucie Vítková, v.r.

s o u d k y n ě

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.